

Yüregini Dinle Lütfen

– Efe Mert · 16 Aralık 2011

İnsan niçin yanlışlarına ortak arar?

Niçin karşıdakini de anlamak yerine, herkese kendini anlatmayı dener?

Kendi suçunu niçin başkalarıyla paylaşmaya kalkar?

İnsanın doyumsuzluğu, ben merkezliliği ya da başkalarının kabahatleri ile vakit tüketmeden kendi iyiliklerini çoğaltmaya vakit bırakmama eğiliminin nedeni nedir?

İnsanı insan kılan hangi özellikte bu hususları görmek mümkündür? Mümkün müdür?

Bu dediklerimin hepsi de bir önemli yanlışlıktır aslında.

İnsanların bir kısmı yanlışla yanlışla karşılaşmayı, yanlışlığı yanlışlıkla uğurlamayı bir marifet zanneder genellikle.

Başaramadığını zaten başarılmaz şeklinde göstermesi, yenemediğinin yenilmez olduğunu söyleyerek yenemeyişini normalleştirme gayreti, yetişemediği trene, yetişseydim de binmeyecektim kibirliliği ile savması; sosyal, kültürel, ferdi ve ahlaki yetmezliğinin etkinlik ve yetkinlik şeklinde yansıtılmasıdır bence.

Avundukları ile avuttukları, savdıkları ile savdukları, söyledikleri ile söyledikleri tenakuz halindeki insanların, düşünmedikleri halde düşünür pozları takınmaları; vakar, bilgi, beceri, erdem ve emek öbeklerindeki çığlıklardır.

Yalana, yanlışla, faydasıza, zararlıya karşı bütün benliği ile setler oluşturma gayretiyle yürümesi gerekirken, yürüyenlere ayak bağı olma çabası, insanın yüreğindeki yükümlüğünün manevi kıymetten yoksunluğu ile ilmi düşünceden kopuk olmasının görünür derinliksizliğidir.

İnsanın yüzünden yüreğine uzanan hat boyunca, kabahat işlememeye azmetmesi, sadece iyilikten, güzellikten, doğruluktan hazzetmesi; onun var olan vakarını daha da kuvvetlendirecektir.

Kendini anlayamayan insanın âlemi anlamlandırmaya kalkması, âlemin de kendinin de fasit döngü içerisinde olduğunu göstermez mi?

Ey faziletine dost, yanlışlarına düşman olması gereken insan, ufuktaki güzelliklere ulaşabilmek için

benliđine sonradan bulařmıř irkinliklere yönelme.

Yüređini dinle, sesini özüne uyumlu kıl lütfen!